

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/42/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8616201272
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8616201272.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobcu: M. X., rod. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom XX-XXX Q., ul. Z. P. XXH., K., zastúpeného JUDr. Miroslavom Korchom, advokátom, so sídlom Kukorelliho 1505/50, 066 01 Humenné proti žalovaným: v 1. rade F. S. E., rod. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX/X, XXX XX N., 2. rade F. H. S., rod. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX/XX, XXX XX N., 3. rade F. L. K., rod. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXXX/X, XXX XX H. a 4. rade Z. K., rod. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom X., I. XXX, XXX XX H., P., zastúpeným JUDr. Dušanom Maruščákom, advokátom, so sídlom Námestie SNP 538/1, 091 01 Stropkov, o určenie veci do dedičstva, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Svidník č. k. 6C/46/2016-108 zo dňa 11.10.2018 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalovaným v 1. rade - 4. rade priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Na padnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu a žalovaným v 1. až 4. rade priznal proti žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o ich výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal určiť, že spoluvlastnícky podiel v pozemku v kat. úz. K., zapísaný na LV č. XXX, parcela D. č. XXXX o výmere 1.828 086 m², pod B XX na meno žalovanej v 1. rade patrí do dedičstva po neb. M. X., zomr. dňa XX.XX.XXXX, naposledy bytom K., K., vo výške X/XXX-in k celku, pod B X na meno žalovanej v 2. rade patrí do dedičstva po neb. M. X., zomr. dňa XX.XX.XXXX, naposledy bytom K., K., vo výške X/XXX-in k celku, pod B X na meno žalovanej v 3. rade patrí do dedičstva po neb. M. X., zomr. dňa XX.XX.XXXX naposledy bytom bytom K., K. vo výške X/XXX-in k celku, pod B X na meno žalovanej v 3. rade patrí do dedičstva po neb. M. X., zomr. dňa XX.XX.XXXX naposledy bytom bytom K., K. vo výške X/XXX-in k celku, pod B X na meno žalovanej v 4. rade patrí do dedičstva po neb. M. X., zomr. dňa XX.XX.XXXX naposledy bytom bytom K., K. vo výške X/XXX-in k celku, pod B XX na meno žalovanej v 1. rade patrí do dedičstva po neb. D. X., rod. G., zomr. dňa XX.XX.XXXX naposledy bytom bytom K., K. vo výške X/XXX-in k celku, pod B X na meno žalovanej v 2. rade patrí do dedičstva po neb. D. X., rod. G., zomr. dňa XX.XX.XXXX naposledy bytom K., K. vo výške X/XXX-in k celku, pod B X na meno žalovanej v 3. rade patrí do dedičstva po neb. D. X., rod. G., zomr. dňa XX.XX.XXXX naposledy bytom K., K. vo výške X/XXX-in k celku, pod B X na meno žalovanej v 3. rade patrí do dedičstva po neb. D. X., rod. G., zomr. dňa XX.XX.XXXX naposledy bytom K., K. vo výške X/XXX-in k celku, pod B X na meno žalovanej v 4. rade patrí do dedičstva po neb. D. X., rod. G., zomr. dňa XX.XX.B. naposledy bytom K., K. vo výške X/XXX-in k celku a priznať žalobcovi trovy konania. Žaloba bola odôvodnená tým, že predmetné nehnuteľnosti pôvodne patrili rodičom žalobcu. Právni predchodcovia žalovaných urobili dňa 16.10.1996 pred notárom

vyhlásenie o vydržaní vlastníctva k nim a nie je pravdou, že jeho rodičia zomreli pred prvou svetovou vojnou, nakoľko žili do roku 1965. Neboli preto splnené podmienky pre vydržanie vlastníckeho práva. Žalovaní preto nemohli následne účinne nadobudnúť vlastnícke právo dedím po svojom predchodcovi, ktorý v čase smrti nebol jeho vlastníkom. Žalovaní navrhli žalobu zamietnuť a poukázali na vyhlášky MZV č. 4/1959 Zb., podľa ktorej majetkové záležitosti v súvislosti s nehnuteľným a hnutelným majetkom, ako aj majetkové práva poľských občanov zanechaných na území P. republiky upravovala Dohoda medzi P. republikou a K. republikou o skončení nevybavených majetkových otázok, podľa ktorej tento majetok prešiel do vlastníctva P. republiky. Žalobca k uvedenému tvrdil, že v notárskej zápisnici J. zo dňa 16.10.1996 právni predchodcovia žalovaných tvrdili niečo iné, nie že predmetné pozemky nadobudli od P. štátu. Právni predchodcovia žalobcu neboli osobami, na ktoré by sa vzťahovalo ust. písm. a), ani písm. b) čl. 3 Dohody, lebo neboli presídľovaní z územia P. na územie K. nakoľko po celý svoj život žili iba na území K. republiky.

2. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a citujúc ust. § 60; § 75 a § 77 ods. 1 CSP zistil, že právny predchodca žalobcu M. X. sa narodila dňa XX.XX.XXXX, zomrel dňa XX.XX.XXXX a jeho manželka D. sa narodila dňa XX.XX.XXXX, zomrela dňa XX.XX.XXXX. Manželstvo uzavreli dňa XX.XX.XXXX a počas manželstva sa im narodil dňa XX.XX.XXXX syn M. (žalobca). Z rodného listu predloženého žalobcom súd prvej inštancie zistil, že dňa XX.XX.XXXX sa narodila E. X., ktorej rodičia sú X. M. a X. D.. Z úmrtného listu je zrejmé, že E. X. zomrela dňa XX.XX.XXXX.

3. Prvoinštančný súd konštatoval, že okruh strán sporu určuje žalobca. Jedným zo základných predpokladov úspešnosti žaloby je aj to, aby stranami boli všetky vecne legitimované osoby. Všeobecne sa pod vecnou legitímáciou rozumie stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jeden účastník občianskeho súdneho konania je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide (je aktívne vecne legitimovaný) a účastník na opačnej procesnej strane je subjektom hmotnoprávnej povinnosti (je pasívne vecne legitimovaný). Procesnú zodpovednosť za označenie strán v žalobe vždy nesie žalobca v tom zmysle, že nedostatočné označenie vecne legitimovaných strán znamená zamietnutie žaloby.

4. O nerozlučné spoločenstvo v zmysle ust. § 77 CSP ide tam, kde majú strany také spoločné práva alebo spoločné povinnosti, že sa rozhodnutie o veci samej musí vzťahovať na všetkých účastníkov, ktorí vystupujú na jednej strane. Pre posúdenie, či ide o samostatné alebo nerozlučné spoločenstvo je rozhodujúca povaha predmetu konania vyplývajúca z hmotného práva s tým, že tam, kde hmotné právo neumožňuje, aby predmet konania bol prejednaný samostatne voči každému spoločníkovi, ide o nerozlučné spoločenstvo. O nerozlučné spoločenstvo ide všade tam, kde sa účinok rozsudku musí vzťahovať na všetkých spoločníkov. Nie je možné rozhodnúť o existencii práva povinností v prospech niekoho, kto sa na konaní o nich ani len nezúčastnil. Uvedené zásady sa nevyhnutne aplikujú napr. pri rozhodovaní súdov v konaniach o určenie dedičského práva, v ktorých nemôže byť žalobe vyhovie pre nedostatok vecnej legitímácie vyplývajúcej z hmotného práva, pokiaľ sa nezúčastnia konania o určenie dedičského práva všetci účastníci konania o dedičstve s tým, že dedičia majú postavenie nerozlučných spoločníkov.

5. Aktívna vecná legitímácia predstavuje také právne postavenie žalobcu, na základe ktorého mu podľa hmotného práva patrí žalobou uplatnené právo (nárok) alebo na základe ktorého má procesné právo uplatniť na súde žalovaný nárok. Žalobca má povinnosť uniesť v súvislosti s aktívnou vecnou legitímáciou bremeno tvrdenia a bremeno dôkazu. Bremeno tvrdenia žalobca unesie už tým, že si určitý nárok uplatní na súde, aj pokiaľ túto skutočnosť výslovne v žalobe neuvedie. Žalobcu zaťažuje tiež povinnosť toto svoje tvrdenie v konaní preukázať, nakoľko je to žalobca, kto z tohto tvrdenia vyvodzuje pre seba priaznivé právne následky.

6. V prejednávanom spore sa žalobca domáhal určenia, že spoluvlastnícke podiely z pozemku v k. ú. K. zapísaného na LV č. XXX, parc. D. č. XXXX o výmere 1.828 086 m² na mená žalovaných v 1. až 4. rade patria do dedičstva po neb. M. X., zomr. dňa XX.XX.XXXX, naposledy bytom K., K. a po neb. D. X., rod. G., zomr. dňa XX.XX.XXXX naposledy bytom bytom K., K.. Žalobu odôvodnil tým, že je jediným právnym nástupcom (synom) pôvodných pozemnoknižných vlastníkov predmetného pozemku a toto tvrdenie zopakoval aj jeho právny zástupca na nariadených pojednávaniach, hoci už dňa 14.04.2017 musel vedieť, že mal minimálne jednu sestru, nakoľko neskôr ním predložený rodný a úmrtný list E. X. je z uvedeného dňa. Z dôvodu, že žalobca na preukázanie svojej aktívnej legitímácie

na podaní takejto žaloby s prihliadnutím na ustálenú rozhodovacia prax slovenských súdov v konaniach o určenie dedičského práva nepredložil žiaden dôkaz, čo namietali aj žalovaní vo svojich písomných a ústnych vyjadreniach, súd v prvom rade skúmal aktívnu legitimáciu žalobcu. Vlastným zistením mal súd za preukázané, že žalobca mal ešte jedného brata, ktorý zomrel, čím mal aktívnu legitimáciu žalobcu jednoznačne spochybnenú. Žalobca svoje tvrdenie, že on je jediným synom svojich nebohých rodičov, vyvrátil aj predložením rodného a úmrtného listu ďalšej sestry E. X. na pojednávaní dňa 23.08.2018. Na úpravu strán v konaní súd poskytol žalobcovi lehotu viac ako dvoch rokov, hoci takéto poučenie a odročovanie pojednávania z tohto dôvodu bolo v rozpore so zásadou rovnosti účastníkov konania, čo namietali v poslednom vyjadrení aj žalovaní. Súd na základe uvedeného konštatoval, že v tomto súdnom konaní ide jednoznačne o nerozlučné procesné spoločenstvo a keďže bolo preukázané, že po právnych predchodcoch žalobcu bolo viac dedičov, títo sú v období od smrti poručiteľa až do právoplatného vyporiadania dedičstva považovaní za spoluvlastníkov majetku patriaceho do dedičstva. Z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí alebo majetkových práv patriacich do dedičstva sú oprávnení voči iným osobám spoločne a nerozdielne. V konaní o určenie predmetu dedičstva majú z týchto dôvodov postavenie tzv. nerozlučných spoločníkov v zmysle § 77 ods. 1 CSP. Z uvedeného je teda zrejmé, že stranami sporu v tomto konaní by mali byť všetci potenciálni dedičia po pôvodných pozemnoknižných vlastníkoch. Súd pripustil, že by ním mohol byť aj samotný žalobca, ale na preukázanie tejto skutočnosti žalobca neunesol dôkazné bremeno. Na základe uvedených skutočností z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu žalobu zamietol. Nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobcu má totiž za následok zamietnutie žaloby bez potreby preskúmania predmetu sporu. S poukazom na uvedené zistenia súd uplatnený nárok vecne neposudzoval.

7. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 2 CSP, podľa ktorých úspešným žalovaným v 1. až 4. rade priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

8. Proti uvedenému rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. V odvolaní uviedol, že na pojednávaní 23.08.2018 súdu predložil úmrtný list súrodenca žalobcu E. X., zomr. XX.XX.XXXX. Uvedené pojednávanie bolo odročené na deň 11.10.2018 s tým, aby zástupca žalobcu preukázal do 05.10.2018 prípadnú existenciu alebo neexistenciu právnych nástupcov po nebohej E. X.. Na pojednávaní 11.10.2018 súd už nebral do úvahy žiadosť o odročenie pojednávania, nakoľko požadované listiny mal k dispozícii. Nasledujúci deň 12.10.2018 bola právnenému zástupcovi žalobcu doručená od žalobcu zásielka obsahujúca rodný list detí nebohej E. X. a ich splnomocnenie na zastupovanie. Žalobca nebol nečinný v súdom poskytnutej lehote a iba pre krátkosť času nedokázal včas predložiť listiny, čím došlo k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom pri uplatňovaní jeho procesných práv. Navrhol v zmysle § 79 CSP, aby po nebohej sestre žalobcu E. súd pripustil do konania na strane žalobcu jej deti, a to Z. X. a Q. X.. Keďže podľa § 378 ods. 2 CSP nie je v odvolacom konaní možné použiť ustanovenie o pripustení subjektov podľa § 79 CSP, navrhol preto napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť na nové prejednanie a rozhodnutie.

9. K odvolaniu sa vyjadrili žalovaní tak, že v zmysle § 77 ods. 1 CSP pre sporové konanie je potrebné označiť za účastníkov konania o dedičstve všetkých nerozlučných spoločníkov. Poukázali na rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo/197/2010 z 31.07.2012. Prvoinštančný súd vytvoril žalobcovi neprimerane dlhý časový priestor na správne označenie okruhu účastníkov konania, čo žalobca nevyužil a svojou pasivitou vyvolával prieťahy v konaní. Správne v odvolaní uvádza, že podľa § 378 ods. 2 CSP nie je možné pripustenie subjektov v odvolacom konaní, a preto vo výroku vecne správny rozsudok súdu prvej inštancie nie je možné v odvolacom konaní zrušiť pre procesné nedostatky samotnej žaloby. Navrhli preto rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať im nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %.

10. K replike žalovaných sa žalobca už nevyjadril.

11. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 378, § 379 a § 380 CSP., vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 30.09.2019 a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

12. Nerozlučné spoločenstvo je procesné spoločenstvo, v ktorom ide o také spoločné práva alebo povinnosti, že sa rozsudok musí vzťahovať na každého, kto vystupuje ako žalobca alebo žalovaný; procesný úkon jedného z nich platí i pre ostatných (§ 77 ods. 1 CSP).

13. Predmetom konania je návrh žalobcu na určenie, že konkrétne nehnuteľnosti patria do dedičstva po jeho nebohých rodičoch M. a D. X., ktorí zomreli v roku XXXX. V priebehu konania pred súdom prvej inštancie bolo preukázané, že nebohí rodičia žalobcu mali ďalšieho potomka, a to dcéru E., ktorá síce zomrela, ale mala deti Z. a Q. X., ktorí žijú na W.. Z uvedeného vyplýva, že stranami sporu neboli všetci nerozluční spoločníci, t.j. všetci dedičia po nebohých rodičoch žalobcu. Bolo preto správne, keď súd prvej inštancie žalobu z dôvodu nedostatku vecnej legitímácie v konaní zamietol. Odvolací súd sa tak v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto sa obmedzuje len na skonštatovanie správnosti dôvodu napadnutého rozhodnutia a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia, ako aj k odvolacím dôvodom v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP uvádza ešte nasledovné.

14. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa tak hmotnoprávnu, ako aj procesnoprávnu oblasť. Preto v odvolacom konaní odvolací súd má povinnosť skúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale musí sa zaoberať aj procesnými podmienkami. Pritom odvolací súd je viazaný rozsahom odvolania, ako aj dôvodmi podaného odvolania, ktoré strana sporu môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty. Tak v podanom odvolaní odvolateľ svojim dispozičným úkonom, ktorým je odvolanie vymedzil rozsah, ako aj dôvody preskúmvavej činnosti odvolacieho súdu.

15. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie správne vo veci zistil nedostatok v označení všetkých dedičov po rodičoch žalobcu, z čoho urobil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil. Odvolací súd sa preto v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto sa obmedzuje iba na skonštatovanie správnosti dôvodu napadnutého rozhodnutia bez toho, aby tieto aj opätovne opakoval.

16. Súd prvej inštancie v prejednávanej veci sa správne zaoberal tým, či žalobca v konaní označil všetkých, ktorí pre úspech žaloby musia byť stranami sporu. Je totiž jednoznačným, že v konaniach o určenie rozsahu dedičstva, musia byť stranami sporu v konaní tak, ako to správne posúdil aj súd prvej inštancie všetci dedičia poručiteľov. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na rozhodnutia NS SR sp. zn. 5Cdo/264/2007, ako aj NS ČR sp. zn. 28Cdo/4678/2010, z ktorých vyplýva, že nerozlučným spoločenstvom je treba chápať situáciu, keď z povahy veci účinok rozsudku sa vzťahuje na všetkých nerozlučných spoločníkov. Títo sa preto nemôžu od seba procesne odlúčiť, ani nemôžu postupovať v konaní každý inak. Odvolací súd preto jednoznačne súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že nedostatok vecnej legitímácie v spore z dôvodu, že žaloba bola podaná iba jedným z dedičov po jeho rodičoch, za situácie, keď žalobca mal aj sestru, ktorá síce zomrela, ale má potomkov a ktorí stranami sporu v konaní neboli. Určenie rozsahu dedičstva po rodičoch žalobcu totiž nemôže byť bez účasti všetkých dedičov po týchto poručiteľoch.

17. K tvrdeniu odvolateľa, že súd prvej inštancie mu neumožnil realizovať jeho procesné práva, čím mu malo dôjsť k odňatiu možnosti konať pred súdom odvolací súd uvádza, že správny okruh strán sporu mal byť označený už v samotnej žalobe. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie poskytol žalobcovi dostatočnú lehotu na prípadnú úpravu žaloby čo do označenia strán sporu, hoci žaloba mohla byť zamietnutá už skôr, a to po zistení, že stranami sporu nie sú všetci, ktorí v zmysle zákona musia byť. V žiadnom prípade nie je možné procesný postup súdu prvej inštancie považovať za taký, ktorým by žalobcovi bola odňatá možnosť konať pred súdom. K ďalšiemu návrhu žalobcu na pristúpenie ďalších subjektov do konania v odvolacom konaní je nutné zdôrazniť, že v zmysle ust. § 378 ods. 2 CSP na odvolacie konanie sa nepoužijú ustanovenia o pripustení subjektov, preto nebolo možné v odvolacom konaní pripustiť do konania aj ďalších žalobcov podľa návrhu odvolateľa. Nebolo preto možné vyhovieť odvolaniu žalobcu a zrušiť napadnuté rozhodnutie, pretože neboli na to dôvody v zmysle ust. § 389 CSP. To, že žaloba bola zamietnutá z dôvodu nedostatku vecnej legitímácie, nie je dôvodom na zrušenie správneho rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým pre uvedený nedostatok žalobu zamietol. Rovnaký názor čo sa týka nedostatku vecnej legitímácie strán sporu a následného zamietnutia žaloby vyplýva aj z rozsudku Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9Co/111/2016 zo dňa 16.06.2016.

18. Z vyššie uvedených dôvodov preto po ustálení záveru o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie súd prvej inštancie správne rozhodol, preto jeho rozhodnutie bolo postupom podľa § 387 ods. 1 CSP ako

vo výroku vecne správne potvrdené. Potvrdený bol aj správny výrok rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania.

19. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté postupom podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 2 CSP tak, že v odvolacom konaní úspešným žalovaným v 1. až 4. rade bol priznaný voči neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).